

Axel Sørensen: Jeg skal på det radikale venstres vegne anbefale det foreliggende lovforslag.

Jeg vil gerne føje til, at statsbanernes mange nye lageranlæg ved kurver o. lign. efterhånden gør det rimeligt og nødvendigt, at der kommer klare linjer på dette område.

Det er at håbe, at der snart må foreligge nyt fra den meget omtalte kommission.

Arne Larsen: Det foreliggende forslag til lov om foretagelse af visse ekspropriationer m. v. er en årlig tilbagevendende lovgivning, som vi finder det helt naturligt at medvirke til.

Det forslag, der i år er fremsat, er identisk med de forslag til love, der tidligere er vedtaget, men alligevel adskiller det sig fra sidste års lovgivning, idet man heri optog bemyndigelser til den højtærede minister, så han kunne erhverve arealer til lageranlæg og rørledninger til flydende brændsel samt til pumpestationer. Denne paragraf er ikke medtaget i det nu fremsatte lovforslag. Er grunden den, at man nu har foretaget de fornødne ekspropriationer, eller er disse blevet udsat på ubestemt tid, eller har man helt opgivet tanken om lageranlæg og rørledninger for flydende brændsel? Den højtærede minister nævnte sidste år, at brandfaren på Prøvestenen var en af årsagerne til, at man ønskede at få opført et nyt lager uden for København — også i tilfælde af krig ville det være påkrævet — og endelig gjorde den stigende olie- og benzintransport gennem byen det mest forsvareligt at få en spredning af lagerpladserne, hvilket jeg udmærket kan forstå. Men måske den højtærede minister vil oplyse lidt herom.

Så vil jeg ligesom de andre ærede ordførere spørge, hvordan det går med den nedsatte kommissions arbejde. Ved det tilsvarende lovforslags behandling i januar 1960 kunne den højtærede minister meddele, at den nedsatte kommission, som har til opgave at overveje en koordinering af de mange forskellige ekspropriationsbestemmelser, som findes i gældende forordninger og love, var ved at fuldende sit arbejde, og at en betænkning kunne ventes i løbet af et års tid, forudsat at kommissionens plenarforsamling kunne tiltræde de retningslinjer for en ny lov, som arbejdsudvalget agtede at foreslå. Ved lovforslagets behandling

sidste år mente den højtærede minister, at arbejdet med det pågældende lovforslag kunne forventes tilendebragt i en nærmere fremtid.

Da spørgsmålet om ekspropriationer stadig væk aktualiseres og ganske bestemte retningslinjer er meget ønskelige, vil jeg gerne spørge den højtærede minister, hvad han kan oplyse desangående i år.

Med disse bemærkninger skal jeg på min gruppes vegne anbefale lovforslaget,

Grøndahl: Den højtærede minister har fattet sig i korthed, både hvad angår selve lovforslaget og den skriftlige fremsættelse. Jeg skal befitte mig på det samme.

For at fremme udbygningen af de i lovforslaget nævnte institutioner kan det naturligvis være nødvendigt at erhverve — og om fornødent ekspropriere — de fornødne arealer eller ejendomme. Det skulle der ikke være nogen uenighed om. Men i lovforslaget mangler der efter vor formening en paragraf, som burde være en fast paragraf i alle love, der drejer sig om ekspropriation. Enhver borger, der kommer ud for den tvang, som en ekspropriation er, burde lovmæssigt være sikret, således at der aldrig kan opstå en følelse af, at den, hos hvem der eksproprieres, altid vil være den svage over for den magtfulde offentlige myndighed.

Jeg ved godt, at den ekspropriationsramte kan møde med advokat m. m. ved sagens behandling, men dette udelukker ikke, at mange — i særdeleshed de mindrebemidlede og de gamle — ikke gør det, da de er ængstelige for udgifterne, og så vidt jeg er orienteret, er det også kun i de færreste tilfælde, at sådanne udgifter refunderes fuldt ud.

Vi kunne derfor ønske, at det i loven i paragrafform blev bestemt, at ejerne af de ifølge denne lov eksproprierede arealer m. v. skal gøres opmærksom på, at de kan antage advokat- eller taksationsbistand, og at udgifterne til denne bistand udredes af det offentlige.

De uafhængige er naturligvis ikke tilhængere af øgede udgifter, men i et sådant tilfælde, hvor ejendomsretten bliver sat ud af funktion, og hvor den ramte tvinges til at ofre sin ejendom til gunst for andre i samfundet, synes vi, der er en rimelig og saglig grund herfor. Jeg henstiller derfor til